

4. Má sa výpočet účelov použitia dreva, ktoré bolo ošetrené roztokom CCA, uvedený v prílohe XVII bode 19 ods. 4 písm. b) nariadenia REACH vykladať v tom zmysle, že ide o konečný taxatívny výpočet všetkých účelov používania?
5. Môže sa použitie v základoch dreveného chodníka, o ktoré ide v predmetnom prípade, zrovnoprávniť s účelom použitia uvedeným v citovanom zozname, v dôsledku čoho je tento spôsob používania možné povoliť na základe prílohy XVII bodu 19 ods. 4 písm. b) nariadenia REACH v prípade, ak sú splnené ostatné nevyhnutné podmienky?
6. Aké kritériá treba vziať do úvahy pri posudzovaní toho, či existuje riziko opakovaného styku s pokožkou v zmysle prílohy XVII bodu 19 ods. 4 písm. d) nariadenia REACH?
7. Myslí sa výrazom „hrozí“, ktorý sa nachádza v ustanovení uvedenom v šiestej otázke, teoretická možnosť opakovaného styku s pokožkou, alebo musí byť uvedený kontakt s pokožkou prinajmenšom do istej miery pravdepodobný?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc (Ú. v. EÚ L 312, s. 3).

(²) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Ú. v. EÚ L 396, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Elegktiko Sinedrio (Grécko) 7. júla 2011 — Komisár Dvora audítorov a ministerstvo kultúry/ Účtovné oddelenie ministerstva kultúry a Konstantinos Antonopoulos

(Vec C-363/11)

(2011/C 269/77)

Jazyk konania: gréčtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Elegktiko Sinedrio

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Komisár Dvora audítorov a ministerstvo kultúry

Žalovaní: Účtovné oddelenie ministerstva kultúry a Konstantinos Antonopoulos

Prejudiciálne otázky

1. Je udelenie alebo neudelenie odmeny pracovníkovi za obdobie čerpania pracovného voľna na základe odborových priepustiek pracovnou podmienkou alebo pracovnoprávnou podmienkou podľa práva Únie? Konkrétne, sú ustanovenia zákona, ktoré upravujú udeľovanie odborových priepustiek bez nároku na odmenu pracovníkom vo verejnom sektore zamestnaným na dobu určitú, ktorí nezastávajú stále pracovné miesto a sú členmi výboru odborovej organizácie,

„pracovnou podmienkou“ podľa článku 137 ods. 1 písm. b) Zmluvy ES a „pracovnoprávnou podmienkou“ podľa doložky 4 bodu 1 rámcovej dohody [smernica Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP], alebo táto problematika patrí do oblastí odmeňovania a práva združovať sa, ktoré sú vyňaté z pôsobnosti práva Únie?

2. Je v prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku pracovník zamestnaný na základe súkromnoprávneho pracovného vzťahu vo verejnom sektore na dobu neurčitú, ktorý zastáva stanovené stále pracovné miesto a vykonáva rovnakú prácu ako pracovník zamestnaný na základe súkromnoprávneho pracovného vzťahu vo verejnom sektore na dobu určitú, ktorý nezastáva stále pracovné miesto, „porovnateľný“ s pracovníkom podľa doložky 3 bodu 2 a doložky 4 bodu 1 rámcovej dohody, alebo je skutočnosť, že Ústava Helénskej republiky (článok 103) a príslušné vykonávacie predpisy upravujú pre takéhoto pracovníka osobitný služobný režim (čo sa týka prijímania do zamestnania a osobitných záruk podľa článku 103 ods. 3 ústavy), dostatočná na to, aby sa nepovažoval za „porovnateľného“, a teda nepatrí do rovnakej kategórie ako pracovník zamestnaný na základe súkromnoprávneho vzťahu na dobu určitú, ktorý nezastáva stále pracovné miesto?

3. V prípade kladných odpovedí na predchádzajúce otázky:

a) je menej priaznivým zaobchádzaním s pracovníkmi na dobu určitú podľa doložky 4 bodu 1, keď vnútroštátne právne normy upravujú udeľovanie odborových priepustiek (na najviac 9 dní mesačne) s nárokom na odmenu pracovníkom vo verejnom sektore zamestnaným na dobu neurčitú, ktorí zastávajú stále pracovné miesto a sú členmi výboru odborovej organizácie druhého stupňa, kým pracovníkom s rovnakou odborovou kvalifikáciou zamestnaným u rovnakého zamestnávateľa vo verejnom sektore na dobu určitú bez toho, aby zastávali stále pracovné miesto, sa poskytujú iba odborové priepustky s rovnakou dobou platnosti bez nároku na odmenu; a

b) môžu samotné časové obmedzenia pracovnoprávneho vzťahu druhej kategórie pracovníkov a rozlíšenie ich služobného režimu vo všeobecnosti (v rovine prijímania do zamestnania, kariérneho postupu, ukončenia pracovného pomeru) predstavovať objektívne dôvody pre túto nerovnosť?

4. Je kontroverzné rozlišovanie medzi odborármi, ktorí sú pracovníkmi na dobu neurčitú na stálom pracovnom mieste vo verejnom sektore, a pracovníkmi s rovnakou odborovou kvalifikáciou, ktorí sú zamestnaní u rovnakého zamestnávateľa vo verejnom sektore na dobu určitú bez toho, aby zastávali stále pracovné miesto, porušením zásady nediskriminácie pri výkone odborových práv podľa článkov 12, 20,

21 a 28 Charty základných práv Európskej únie, alebo sa toto rozlišovanie môže odôvodniť rôznorodosťou služobného režimu pracovníkov dvoch predmetných kategórií?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Symvoulío tis Epikrateias (Grécko) 13. júla 2011 — Panellínios Syndesmos Viomichanion Metapóisis Kapnou/ Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon a Ypourgos Agrotikis Anaptixis kai Trofimon

(Vec C-373/11)

(2011/C 269/78)

Jazyk konania: gréčtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Symvoulío tis Epikrateias (Štátna rada)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Panellínios Syndesmos Viomichanion Metapóisis Kapnou (grécke združenie priemyslu na spracovanie tabaku)

Žalovaní: Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon (ministerstvo hospodárstva a financií) a Ypourgos Agrotikis Anaptixis kai Trofimon (ministerstvo poľnohospodárskeho rozvoja a potravinárskych výrobkov)

Prejudiciálna otázka

Je ustanovenie článku 69 nariadenia č. 1782/2003, ktoré sa má vykladať v tom zmysle, že umožňuje členským štátom stanoviť rozdielne percento odvodu na dodatočnú platbu výrobcom do výšky 10 % zložky „vnútroštátnych stropov“ uvedených v článku 41, s prihliadnutím na kritériá stanovené v treťom odseku tohto článku, zlučiteľné — v rozsahu, v akom umožňuje toto rozdielne stanovenie percenta odvodu — s ustanoveniami článkov 2 ES, 32 ES a 34 ES a s cieľmi, ktorými sú zabezpečenie stabilnej úrovne príjmu a zachovanie vidieckych oblastí?

Odvolanie podané 21. júna 2011: Longevity Health Products, Inc. proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 15. apríla 2011 vo veci T-95/11, Longevity Health Products/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)

(Vec C-378/11)

(2011/C 269/79)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťka: Longevity Health Products, Inc. (v zastúpení: J. Korab, advokát)

Ďalší účastník konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy odvolateľky

- vyhlásiť žalobu podanú spoločnosťou Longevity Health Products, Inc. za prípustnú,
- zrušiť rozhodnutie Všeobecného súdu z 15. apríla 2011 vo veci T-95/11,
- zaviazat' Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaťka tvrdí, že sporné uznesenie má byť zrušené z týchto dôvodov:

- Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia,
- Všeobecný súd neprihliadol na tvrdenia predložené majiteľkou ochrannej známky.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 1. júla 2011 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Centrale Raad van Beroep — Holandsko) — G.A.P. Peeters — van Maasdijk/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Vec C-455/10) ⁽¹⁾

(2011/C 269/80)

Jazyk konania: holandčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 328, 4.12.2010.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 6. júla 2011 — Európska komisia/Estónska republika

(Vec C-16/11) ⁽¹⁾

(2011/C 269/81)

Jazyk konania: estónčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 63, 26.2.2011.